

porotného súdu od 30. marca 1937 do 14. júna 1937 len čiastkou 2 mesiacov.

Podľa § 94 tr. z. treba pred vynesení prvého rozsudku vytrpenú väzbu celú započítať do trestu na slobode, alebo do trestu peňažitého, pokiaľ ju obžalovaný nezavinil.

V smysle § 505, odst. 2 tr. p. a podľa stálej praxi najvyššieho súdu pomerne treba započítať do trestu káznice a žalára len zatýmnú väzbu, ktorú vytrpel obžalovaný po vynesení rozsudku súdu prvej stolice.

Súd prvej stolice nezistil také okolnosti, z ktorých by bolo možné uzavárať, že obžalovaný časť väzby, vytrpenej do vynesenia rozsudku súdu prvej stolice zavinil. Spôsobil preto súd prvej stolice svojím uvedeným postupom zmätok podľa § 385, čís. 2 tr. p., ktorého treba dbať z povinnosti úradnej, pretože je v neprospech obžalovaného.

Najvyšší súd preto postupoval podľa § 33, odst. 1 por. nov., zrušil rozsudok porotného súdu a zarátal obžalovanému celú väzbu vytrpenú do vynesenia prvého rozsudku.

### Čís. 6021.

Zmätočnosť rozsudku podľa § 385, čís. 1 c) tr. p., ak bol obžalovaný uznaný vinným trestným činom proti zákonu o ochrane cti, spáchaným vzájomne vo skutkovej súvislosti s iným takým činom, ktorý proti nemu spáchal súkromný žalobca, hoci si súkromný žalobca v trestnom pokračovaní proti nemu vedenom nevyhradil v smysle § 18, odst. 1 a 3 zákona o ochrane cti právo stíhať obžalovaného.

(Rozh. zo dňa 27. októbra 1937, Zm III 501/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prestupok urážky uznal opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., základným a vyslovil, že rozsudkami okresného súdu v N. zo dňa 10. februára 1937 a krajského ako odvolacieho súdu v N. zo dňa 6. apríla 1937 bol porušený zákon v ustanovení § 18, odst. 1 a 3 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. Podľa odst. 7 § 442 tr. p. najvyšší súd zrušil tieto rozsudky a obžalovanú od obžaloby na základe § 326, čís. 3 tr. p. oslobodil.

### Z d ô v o d o v:

Rozsudkom okresného súdu v N. zo dňa 10. februára 1937 bola obžalovaná A. uznaná vinnou prestupkom urážky podľa § 1 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n., spáchaným dňa 17. decembra 1936 na úkor B.

Proti tomuto rozsudku ohlásil odvolanie obhájca obžalovanej čo do viny, trestu, útrat a nesrozumiteľnosti rozsudku a podržal tiež na pojednávaní ohlásené formálne zmätočnosti.

Krajský jako odvolací súd v N. rozsudkom zo dňa 6. apríla 1937 potvrdil na základe odst. 2 § 554 tr. p. rozsudok okresného súdu. Tento rozsudok sa stal pravoplatným.

Odsúdením obžalovanej bol porušený zákon.

Zo spisov okresného súdu v N. sa dá zistiť, že urážka spáchaná obžalovanou A., pre ktorú bola táto vyše uvedeným rozsudkom okresného súdu v N., potvrdeným i krajským ako odvolacím súdom v N., odsúdená, je trestným činom vzájomne spáchaným v skutkovej súvislosti s urážkou, ktorú spáchala teraz urazená B. ku škode obžalovanej A., že oba činy boli spáchané dňa 17. decembra 1936 a že pre čin spáchaný B. bola táto uznaná vinnou a odsúdená rozsudkom okresného súdu v N. zo dňa 20. januára 1937, ktorý rozsudok čo do viny a výmery trestu bol na základe odst. 2 § 554 tr. p. potvrdený rozsudkom krajského ako odvolacieho súdu v N. zo dňa 27. apríla 1937. Prichádza tedy v úvahu pri riešení trestnej veci proti A. ustanovenie odst. 1 a 3 § 18 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Podľa odst. 1 § 18 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., došlo-li ku smieru alebo k rozsudku o súkromnej obžalobe pre niektorý čin trestný podľa tohoto zákona, môže jedna strana stíhať druhú stranu pre iný taký trestný čin, ktorý proti nej spáchala do ujednania smieru, alebo do konca dôkazného pokračovania, len keď si pred smierom alebo pred ukončením dôkazného pokračovania výslovné vyhradila právo ju stíhať. Výhrady tejto neni treba len vtedy, dozvedel-li sa oprávnený o trestnom čine alebo o osobe vinníkovej teprv po ujednaní smieru, alebo po skončení dôkazného pokračovania.

Podľa odst. 3 § 18 cit. zák. platí ustanovenie odst. 1 tohoto paragrafu (zrejme teda i o povinnosti výslovnej výhrady práva stíhať) i vtedy, je-li trestný čin vzájomne spáchaný s činom, pre ktorý došlo k hlavnému pojednávaniu, a odchylka od ustanovenia odst. 2 cit. paragrafu je len v tom, že žiadosť za trestné stíhanie vzájomne spáchaného trestného činu je možné v takomto prípade podať ešte do 15 dní po ujednaní smieru, alebo po skončení dôkazného pokračovania, i keď zákonná lehota, t. j. dvojmesačná, k podaniu súkromnej obžaloby už uplynula.

Zo spisov okresného súdu v N. proti obžalovanej B. plynie tiež, že si tam obžalovaná B. do konca dôkazného pokračovania pred vynesením rozsudku nevyhradila výslovné stíhať A. pre prestupok podľa § 1 alebo 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., hoci zo zápisnice o jej zodpovedaní a z ostatných okolností je zřejmé, že o čine A-ovej voči nej spáchanom vedela.

Hladiac na uvedené, keďže si B. v trestnej veci vedenej proti nej pre prestupok urážky, resp. pomlvy u okresného súdu v N. nevyhradila výslovné stíhanie obžalovanej A. pre prestupok podľa § 1 alebo 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., hoci o spáchaní ich a o pachateľovi pred ukončením dôkazného pokračovania vedela, mala byť obžalovaná podľa § 326, čís. 3 tr. p. oslobodená od obžaloby pre dôvod vylučujúci zavedenie trestného pokračovania.

Keď prez to okresný súd uznal obžalovanú vinnou prestupkom urážky podľa § 1 zákona č. 108/1933 Sb. z. a n. a krajský ako odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil, porušili oba sudy zákon v ustanovení § 18, č. 1 a 3 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Bolo preto vyhovené opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou, a bolo vyslovené, že rozsudkami okresného a krajského ako odvolacieho súdu v N. bol porušený zákon v horeuvedenom ustanovení. Porušenie zákona sa stalo v neprospech obžalovanej, ktorá mala byť pre dôvod vylučujúci zavedenie trestného pokračovania oslobodená. Je tu v dôsledku toho dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 c) tr. p. Boly preto s prihliadnutím k ustanoveniu odst. 7 § 442 tr. p. zrušené rozsudky súdov prvej a druhej stolice v celom rozsahu a obžalovaná bola od obžaloby proti nej B. podanej na základe § 326, č. 3 tr. p. oslobodená.

Povinnosť obžalovanej k náhrade útrat trestného pokračovania odpadla zrušením odsudzujúceho rozsudku v dôsledku ustanovenia § 482, odst. 1 tr. p.

Povinnosť súkromnej strany k náhrade útrat trestného pokračovania, ktorá by v riadnom pokračovaní musela byť podľa § 482, odst. 2 tr. p. vyslovená, nemohla byť stanovená v pokračovaní o opravnom prostriedku generálnej prokuratúry k zachovaniu právnej jednotnosti, pretože takýto účinok není vo výnimkách v § 442 tr. p. uvedených pripustený a preto v tomto pokračovaní proti súkromnej strane vyslovený byť nemôže.

### Čís. 6022.

Ak bol rozsudok vyneseny v neprítomnosti obžalovaného za podmienok podľa § 1 zákona č. 8/1924 Sb. z. a n., má mu byť sdelený dožiadaným sudcom alebo má sa mu doručiť písomne s poučením o opravných prostriedkoch (odst. 5 cit. ust.); vyhlásenie takého rozsudku len obhájcovi nestačí.

Porušenie zákona v ustanovení § 383, odst. III, č. 2, písm. a) tr. p. a § 548, odst. 5 tr. p., podal-li poškodený proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, s ktorým sa verejný žalobca spokojil, odvolanie z výroku o podmienenom odklade výkonu trestu a krajský ako odvolací súd toto odvolanie vecne preskúmal.

(Rozh. zo dňa 27. októbra 1937, Zm III 523/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre prestupok podľa § 41 prest. zák. vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou, a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom krajského ako odvolacieho súdu v N. zo dňa 13. apríla 1937 bol porušený zákon v ustanoveniach § 1, odst. 5 zák. č. 8/1924 Sb. z. a n. a § 383, odst. III, č. 2, písm. a) a § 548, odst. 5 tr. p., pokiaľ nebolo nariadené sdelenie, resp. písomné doručenie rozsudku